

ואחד פָּרָאֵי לו בְּאוֹתָו מִדָּרוֹ
שֶׁהָיוֹ שֵׁם.

(אש הגיהנים שלמעלה מגיעה לגיהנים שלמטה) אש הגיהנים למטה מגיעה מתוך אש הגיהנים שלמעלה, ומגיעה לגיהנים הנה שלמטה, ובווערת באוטה התעווררות החם של הרשעים, שמחממים את עצם תוך יציר הארץ, וכל אותם מדרורים دولקים שם.

מקום יש בגיהנים, ויש שם דרגות שנקרואו צואה רותחת, ושם היא והמת הנשומות, אותן שמתלככות מכל הנקמה של העולם הזה. ומתלבנות וועלות, ונשארת שם אותה זמה, ואוּן דרגות רעות שנקראות צואה רותחת החטנו על אותה זמה, ואש הגיהנים שולחת באוטה זמה שנשארה.

ויש רשעים, אותם שמתלככים בחתאים פמיד ולא מתלבנים מהם, ומתו בלי תשובה, וחתאו והחטיינו אחרים ותמי פמיד קשי ערך, ולא נשברו לפני רבעונם בעולם הזה. אלו נדונים שם באוטה זמה ובאוטה צואה רותחת שלא יוצאים ממש לעולמים. אותם שמשחיתים דרךם על הארץ ולא חשו לבבוד רבעונם בעולם הזה, כל אלה נדונים שם לדורי דורות ולא יוצאים ממש.

בשבותה ובחרדים ובמנינים ובציגים, באוטו מקום האש שוככת ולא נדונים, אבל לא יוצאים ממש כשאר הרשעים שיש להם מנוקה. כל אוטם שמחילים שבות וווענים ולא חושים לבבוד רבעונם כל בדי לשמר אוטם, אלא מחללים בפרהסיה - כמו שהם לא שמרו זומני בהאי עלמא, כי נמי לא נטרין ליה בהhoa עלמא, וליית לו נייחא.

דְּדוֹמָה. וּכְמָה אַלְפַּיְרָה וּרְבּוֹא עַמִּיה, דְּנִינִין לוֹן לְחַיְבָּא, כֵּל מַדְרָא דְּאִידָּהוּ פָּמָן.

(ס"א אשא דגיהנים דלעילא, מטי למאי ניתנים דלתקא) אַשָּׁא דגיהנים לְתִפְאָ, מַטִּי מַגְּוָא אַשָּׁא דגיהנים דלעילא, וּמַטִּי להאי גיהנים דלתקא, ואותוך, בְּהַהְוָא אֲטַעַרְוָ דְּחַמִּימָו דְּחַיְבָּא, דְּקָא מַחְמָמִי גַּרְמִינִיהוּ גַּו יָצַר הָרָע, וְכֵל אִינְוֹן מַדְרָיִן דְּלִיקִין פָּמָן.

אתר את בגיהנים, ודראין פמן דאקרון צואה רותחת, ופמן אייה זומא דבשMattin, איינון דמתלכלךן מכל זומא דהאי עלמא. ומתלבנן וסלקין, ואשתארת ההיא זומא פמן, ואיינון דרגין בישין דאקרון צואה רותחת, אטמן על ההיא זומא. ונורא דגיהנים שלטה, בהhoa זומא דאשתארת.

יאית חייבין, איינון דמתלכלךן בחובייה תדריר, ולא אتلבנן מנוייה, ומיתו בלא תשובה, וחטו והחטייאי אחרניין, והוו קשי קدل תדריר, ולא אטבורי קמי מאיריהון בהאי עלמא. אלין אטדנו פמן בהhoa זומא, ובhhיא צואה רותחת, דלא נפקין מפמן לעלמיין. איינון דמחייבין ארהייהו על ארעה, ולא חיששו ליקרא דמאריהון בהאי עלמא, כל איינון אטדנו פמן לדרי דרין, ולא נפקין מפמן.

בשבתי ובירחי ובזמןוי ובציגי, בהhoa אחר נורא אשתקך, ולא אטדנו, אבל לא נפקין מפמן, כשאר חייבין דאית להו נייחא. כל איינון דמחילוי שבות וווענים, ולא חיישי ליקרא דמאריהון כלל, בגין למטר לוֹן, אלא מחליל בפרהסיה, כמה דאיינון לא נטרי שבתי זומני בהאי עלמא, כי נמי לא נטרין ליה בהhoa עלמא, וליית לו נייחא.